

РЕШЕНИЕ

№ 25213

гр. София, 23.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 02.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **6696** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на ДОПК.

Образувано е по жалба на „ИННОВО ИНВЕСТМЪНТ МЕНИДЖМЪНТ“ООД ЕИК[ЕИК] с адрес за кореспонденция [населено място]. [улица],ет. 2, ап. 5 и електронен адрес [\[електронна поща\]](#), чрез управителят Н. Ф., срещу Ревизионен акт /РА/№Р-22221023005001-091-001/07.03.2024 г., издаден от П. Г. Г. - орган,възложил ревизията, и Ц. Г. Р.-ръководител на ревизията потвърдена с Решение №575/03.06.2024г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

С жалбата дружеството оспорва изцяло ревизионния акт, с който е определено допълнително задължение за корпоративен данък за 2020г. в размер на 26 147,56 лв. и лихви 7 913,37 лв.,като необоснован.Навеждат се доводи, че констатациите и изводите в РА са неверни и недоказани, а РА е незаконосъобразен и необоснован,поради издаването му в противоречие с писмените доказателства, разпоредбите на ЗКПО.С изложените аргументи дружеството жалбоподател моли съда да отмени РА в оспорваната част.

В проведени по делото открити съдебни заседания жалбоподателят се представлява от адв. Д..Поддържа жалбата.Представя писмени бележки с подробно развити съображения за нейната основателност. Претендира разноси по делото по списък.

Ответникът - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, се представлява по делото от юрк.Т.,която оспорва жалбата с позоваване на доводите,

изложени в решението на административния орган за потвърждаване на РА. Моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна поради законосъобразност на РА. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, , след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №Р-22221023005001-020-001/18.08.2023 г. връчена електронно на 28.08.2023 г., изменена със Заповеди №Р-22221023005001-020-002/01.11.2023 г. №Р- 22221023005001-020-003/27.11.2023 г. и №Р-22221023005001-020-004/21.12.2023 г., издадени от П. Г. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-849/31.10.2022г. на директора на ТД на КАП С., е възложена ревизия на „ИННОВО ИНВЕСТМЪНТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД за определяне на задълженията за корпоративен данък за 2020 г. С Решение №Р-22221023005001-098-001/01.11.2023 г. на органа, възложил ревизията, разглеждането на преписката е иззето от Ц.З. поради прекратяване на служебното правоотношение с НАП. /л.37/

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р--22221023005001-092 -001 от 22.02.2024г., връчен на ревизираното лице по електронен път на 05.05.2022г. От дружеството е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, депозирано в ТД на НАП С., с вх. №53-00472 от 08.06.2022 г. Възражението е обсъдено от органите по приходите и е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221023005001-091 -001/07.03.2024 г., издаден от П. Г. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен електронно на 14.03.2024 г. Установено е допълнително задължение за корпоративен данък за 2020 г. в размер на 26 147.56 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания/ЗЛДТДПДВ/са начислени лихви за корпоративен данък за 2020 г. в размер на 7 913.37 лв.

РА е оспорен от „ИННОВО ИНВЕСТМЪНТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД по административен ред пред директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, във връзка с което е постановено Решение № 575/03.06.2024г., с което жалбата му в частта на установените данъчни задължения по ЗКПО е отхвърлена. В мотивите на решението решаващият орган намира за обоснована установената с РА пазарна цена на линията за производство на бяло саламурено сирене въз основа на изготвената експертиза от М. И. П.. Вещото лице е определило същата в размер на 388 170.00 лв., въз основа на която е установило диапазон с долна граница 368 760,00 лв. и горна граница 407 580,00 лв., като е приложило метода на амортизираната възпроизводителна стойност, съгласно Български стандарти за оценяване 2018г. Решаващият орган е приел също , че аргументирано с РА е прието, че е налице отклонение от данъчно облагане при продажбата на лек автомобил А. А7, рег. [рег.номер на МПС] в размер на счетоводния ефект от сделката - загуба в размер на 12 715,66 лв.

Решението е връчено на „ИННОВО ИНВЕСТМЪНТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД [ЕИК] на 04.06.2023г., видно от удостоверение за връчване по електронен път /л. 23/.

По делото е приобщена цялата преписка по извършената ревизия, ведно със събраните в хода ѝ материали, представени са писмени доказателства и са изготвени съдебно-счетоводна и комплексна експертиза. Заключенията на последните са представени на страните и вещите лица са изслушани в открито съдебно заседание, при което на страните е дадена възможност за поставяне на въпроси. Същите са приети от страните без оспорване. Липсват данни за заинтересованост на експертите от изхода на делото и предвид професионалната им компетентност съдът намира представените заключения за компетентно и безпристрастно изготвени, поради което ги кредитира.

При така изложената фактическа обстановка съдът приема от правна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата срещу РА е подадена в срок от лице с право и интерес от оспорване срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, и след като е изпълнена абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК за предварително обжалване на акта по административен ред. РА е потвърден в оспорваната част с решението на директора на ДОДОП С.. С оглед на това жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По съществува на спора:

Разгледана по същество, жалбата е частично ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

При служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл. 160, ал. 2 ДОПК настоящият състав на съда намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Представена е заповед №РД-01-849/31.10.22г. за П. Г. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. - орган, възложила ревизията/л.27/.

РА е издаден като електронен документ, като съдържа мотиви и диспозитивна част в табличен вид, в която са посочени установените задължения с основание, период и размер. РА е подписан с валидни квалифицирани електронни подписи на издателите му, поради което е спазено изискването за писмена форма съгласно чл. 3, ал. 2 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги./л.64/

В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да представляват самостоятелно основание за незаконосъобразност на РА. РА е издаден от компетентни органи в предвиденият от ДОПК срок.

През 2020г. жалбоподателят е купил производствена линия за бяло саламурено сирене WBC-1601, сериен номер 1603 от „МЛЕКА ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] на стойност 220 000,00 лв., без ДДС. Представени са копия на договор за покупко-продажба на движими вещи от 01.04.2020г., с продавач „МЛЕКА ГРУП“ ЕООД и купувач „ИННОВО ИНВЕСТМЪНТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД и фактура №11885/30.04.2020 г., издадена от „МЛЕКА ГРУП“ ЕООД. Елементите на производствената линия съгласно договора са описани на стр. 10 и стр. 11 от РД.В

него е посочено, че върху машините - предмет на продажба има вписан особен залог в полза на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК[ЕИК] - правопреемник на „БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ“ АД, Е. по следните договори: Договор №170-1/2016 за учредяване на особен залог върху машини и съоръжения, вписан в Централния регистър на особените залози ЦРОЗ/ под №20160322022273. През 2020 г. е извършена продажба на производствената линия за бяло саламурено сирене. Тя е документирана с фактура №1.-5/29.10.2020 г. с данъчна основа 120 000,00 лв. и ДДС 24 000,00 лв., с получател „ФУУД ИНДЪСТРИ“ АД ЕИК[ЕИК] - свързано лице. Управителят на „ИННОВО ИНВЕСТМЪНТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД-Н. Л. Ф. е член на Съвета на директорите на „ФУУД ИНДЪСТРИ“ АД. Продаденият актив е отписан чрез кредитиране на сметка 303-Стоки. При продажбата е отчетена загуба в размер на 100 000,00 лв. Жалбоподателят е декларирал, че е акционер във „ФУУД ИНДЪСТРИ“ АД. При контролно производство с УИН №22221023061363 в ИС Контрол жалбоподателят е представил доклад за определяне на пазарна цена на линия за производство на бяло саламурено сирене WBC - 1601 към 20.10.2020 г. изготвен от Д. Д. притежаващ лиценз №10391. Вещото лице е определило „справедлива пазарна стойност“ на актива в размер на 88 000,00 лв., без ДДС. Ревизиращите органи са преценили, че тя не представлява пазарната цена на вещта към датата на продажбата от жалбоподателя-29.10.2020 г. В хода на ревизионно производство по реда на чл. 60, ал. 1 от ДОПК с Акт за възлагане на експертиза №Р-22221023005001-01-001/20.10.2023 г., издаден от органа възложил ревизията е възложена експертиза за определяне на пазарна цена на производствена линия за бяло саламурено сирене модел WBC-1601 и сериен номер 1603 - предмет на договор за покупко-продажба на машина от 29.10.2020 г. ОП и решаващият орган приемат за обоснована установената с РА пазарна цена на линията за производство на бяло саламурено сирене въз основа на изготвената експертиза от М. И. П.. Вещото лице е определило същата в размер на 388 170,00 лв., въз основа на която е установило диапазон с долна граница 368 760,00 лв. и горна граница 407 580,00 лв., като е приложило метода на амортизираната възпроизводителна стойност, съгласно Български стандарти за оценяване 2018 г. В експертизата изрично е посочено, че предвидените методи в Наредба Н-9 от 14 август 2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени Наредба №Н-9 2006 г./са неприложими по казуса/. Не са установени данни за съпоставими сделки. Вещото лице не е разполагало с информация за разходите за изработка и монтаж на актива при първоначалната му доставка и монтаж от крайния доставчик „С.И.Д - 97 ПАВЛОВ“ ООД на „МЛЕКА ГРУП“ ЕООД/пряк доставчик на жалбоподателя/. ОП са приели, че чрез прилагането на метода на амортизираната възпроизводителна стойност експертът е изпълнил изискването на чл. 4 от Наредба №Н-9/2006 г. Разпоредбата гласи, че: „Прилагането на методите за определяне на пазарните цени има за цел постигане на резултат, който би бил постигнат в обичайни търговски или финансови взаимоотношения между независими лица при съпоставими условия. Приели са също, че методът на амортизираната възпроизводителна стойност е сходен по характер с „метода на увеличената стойност“, който съгласно чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба №Н-9/2006 г. е приложим „в случаите на производство и последваща продажба на продукти и в случаите на предоставяне на услуги, когато производителят или лицето, което предоставя услугите, не добавя значителна стойност към стойността на продуктите или услугите в резултат на използването на нематериални блага или не използва високостойностни активи“. ОП са приели, че прекият доставчик на оборудването - „МЛЕКА ГРУП“ ЕООД не е добавило значителна стойност към стойността на актива след покупката му от „С.И.Д - 97 ПАВЛОВ“ ООД. Вещото лице е определило стойност на всеки от модулите на производствената линия, като новозакупени, чрез използване на верижни индекси, отразяващи инфлацията за периода от датата на първоначалното им закупуване от „МЛЕКА

ГРУП“ ЕООД до датата на продажбата от жалбоподателя. Ползвал е данни от нотариално заверена оферта от „С.И.Д - 97 ПАВЛОВ" ООД до „МЛЕКА ГРУП“ ЕООД със срок на валидност 30.04.2016г.Тези стойности са коригирани поетапно с коефициенти за физическо изхабяване - от 13% до 40% /според срока на годност на съответния модул/,морално изхабяване - 2% или 5%/относно налично оборудване с по-нови технологични възможности и икономическо изхабяване - 20% /за външни фактори и ненатоварване.Предвид посочените обстоятелства,ОП и решаващият орган са приели,че в хода на спорното производство по надлежен ред е установена пазарната цена на линията за производство на бяло саламурено сирене модел WBC 1601 към датата на продажбата от жалбоподателя в размер на 388 170,00 лв., с диапазон долна граница - 368 760,00 лв. и горна граница 407 580.00 лв.Предвид посочените обстоятелства, ОП са приели в РА за отклонение от данъчно облагане по сделката за продажбата на линията за производство на бяло саламурено сирене в размер на 248 760.00 лв.

С оглед предмета на спора между страните съдът следва да посочи следното:Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал.1 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. За да се установи обаче отклонение от данъчно облагане, следва да бъде установено на първо място какви са пазарните цени на предоставените стоки/услуги, които след това да бъдат сравнени с цените, на които са извършени конкретните услуги. В тежест на органа по приходите е да установи обстоятелството, че цените прилагани от ревизираното лице се отклоняват от пазарните цени, определени по методите по §1, т.10 от ДР на ДОПК при спазване на разпоредбите на Наредба №Н-9 от 14.08.2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени (Наредба № Н - 9/2006 г.)Съгласно § 1, т. 14 от Допълнителните разпоредби на ЗКПО "пазарна цена" е цената по смисъла на § 1, т. 8 от Допълнителните разпоредби на ДОПК, а именно: цената определена чрез методите за определяне на пазарни цени по смисъла на § 1, т. 10 от ДР на ДОПК, т.е. сумата без ДДС и акцизите, която би била платена при същите условия за идентична или сходна стока или услуга, по сделка между лица, които не са свързани.Съобразно [§ 1, т. 10 от Допълнителните разпоредби на ДОПК](#), методи за определяне на пазарните цени" са: а) методът на сравнимите неконтролирани цени между независими търговци; б) методът на пазарните цени, където обичайната пазарна цена е цената, използвана в процеса на продажба на стоки и услуги в непроменена форма на независим партньор, намалена с разходите на търговеца и с обичайната печалба, в) методът на увеличената стойност, при който обичайната пазарна цена се определя, като себестойността на продукцията се увеличи с обичайната печалба; г) методът на транзакционната нетна печалба; д) методът на разпределената печалба. Редът и начинът за прилагане на методите се определят с наредба на министъра на финансите.Това е Наредба № Н-9 от 14.08.2006г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени.Съгласно посочената наредба, се прилагат следните методи – метод на сравнимите неконтролирани цени,метод на пазарните цени, метод на увеличената стойност, метод на разпределената печалба,метод на транзакционната нетна печалба.В заключение доказателствената тежест е изцяло върху органите по приходите, включително да установят пазарните цени по реда на § 1, т. 8 и т. 10 ДР ДОПК и Наредба Н-9. /отменена с НАРЕДБА № Н-3 от 7 ноември 2025 г. в сила 01.01.2026г./

Изводите на ОП са неправилни поради следното.

ОП /специално в решението/са приели,че методът на амортизираната възпроизводствена/възстановителна стойност е сходен/тъждествен на метода на увеличената стойност./л.21/Съгласно чл.8, ал.2, т.2 от Наредба №Н-9/14.08.2006г., метода на увеличената стойност се прилага в случаите на производство и последваща продажба на продукти и в случаите на предоставяне на услуги, когато производителят или лицето,което предоставя услугите, не добавя значителна стойност към стойността на продуктите или услугите в резултат на използването на нематериални блага или не използва високостойностни активи./какви то в процесният случай - не са/.Наред с това, съгласно чл. 28, ал.1 от Наредба № Н-9/14.08.2006г.,методът на увеличената стойност съпоставя нормата на надбавка,реализирана при продажбата на произведени продукти или при оказани услуги по контролирана и съпоставима неконтролирана сделка./не са установени съпоставими сделки/Очевидно такива съпоставки на нормата на надбавка,реализирана при продажбата на произведени продукти или при оказани услуги по контролирана и съпоставима неконтролирана сделка/изследвана е предходната доставка поупката от СИД 97 П./,не са правени от експертизата от ревизията, затова и не се установява използване на метода на увеличената стойност, а е използван метод на **амортизираната възстановителна стойност на активите**.Безспорно налице е икономическа прилика,доколкото и двата подхода стъпват върху стойност/разход,но правно не са сходни в смисъл на взаимозаменяеми методи.Прието е че чрез прилагането на метода на амортизираната възпроизводителна стойност,експертът е изпълнил изискването на чл. 4 от Наредба №Н- 9/2006 г.Като вещото лице е посочило диапазон на пазарната цена на линията с долна и горна граница от 368760 лв. до 407580 лв.,като следва да се посочи,че офертата/единствена/ изследвана в експертизата е от 2015г./л.168/. Не се установява вещото лице да е извършило оглед на производствената линия.Многократно жалбоподателят заявява,че вещото лице е посетило офиса на дружеството ,но не извършило оглед.Съдът приема,че заключението на експертизата от ревизионното производство неправилно е било кредитирано от ОП т.к. е било необосновано определяйки пазарната стойност на линията първоначално/без достатъчно данни/ както и не е изследвано техническото и състояние/амортизация към датата на сделката/,поради което изводите на ОП са неправилни и неправилно е определен корпоративен данък на дружеството за 2020г. за донасяне по повод продажба на процесната линия.Самото отклонение от данъчно облагане не е нито абстрактна,нито хипотетично определена величина, а винаги има конкретно измерим данъчен ефект, представляващ резултата от тази сделка - отклонението от пазарните цени.Този резултат **следва да е категорично установен, като гаранцията за това е спазването на реда и условията на приложимите нормативни актове/Наредба и методи/, които в случая не са спазени от органите по приходите**, поради което съдът приема, че определената с РА пазарна цена на линията, не е в съответствие със закона.Съдът кредитира заключението на комплексната експертиза,която е определила пазарна стойност на процесната линия в размер на 126200лв. подробно изследвана в заключението и прието без възражения от страните.

Относно продажба на автомобил А. А7 с рег. [рег.номер на МПС] .

Автомобил А. А7 е бил придобит през м.02.2018г. от дружеството,чрез вътреобщностно

придобиване /ВОП/ от AZV AUTO PLAZA GmbH за сумата от 80 690.31 лв., без ДДС.Ревизираното дружество е отдало автомобила под наем до датата на продажбата му срещу месечен наем в размер на 500,00лв.Негов наемател е Н. В. К.-заемодател на „ИННОВО ИНВЕСТМЪНТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД по договор от 04.02.2018г.На месечна база приходите от наем на превозното средство са с 1 181,05лв.За периода от покупката до продажбата му жалбоподателят е начислявал месечната амортизация за него в размер на 1 681.05 лв.Към дата на продажбата ОП са приели ,че автомобилът е с остатъчна стойност 25 215.66 лв.През 2020г. жалбоподателят е отчел кредитен оборот по сметка 205 „Транспортни средства“ в размер на 80 690.31 лв. във връзка с продажба на лек автомобил А. А7 с рег. [рег.номер на МПС] на А. Б. К..Продажбата е документирана с фактура№1..6/30.10.2020г., с данъчна основа 12 500,00 лв. и ДДС 2 500,00 лв. Дружеството е отчело приходи от нея в размер на 12 500.00 лв. по кредита на сметка 709 „Други приходи от дейността“.ОП са приели с РА,че е налице отклонение от данъчно облагане при продажбата на лек автомобил А. А7, рег. [рег.номер на МПС] в размер на счетоводния ефект от сделката - загуба в размер на 12 715,66 лв./л.22гръб/

Изводите на ОП за отклонение са неправилни и недоказани поради следното:

Първо продажба на автомобил под счетоводната му остатъчна стойност сама по себе си не попада в чл. 16, ал. 2, т. 2 ЗКПО и не е автоматично данъчно отклонение.Чл. 16, ал. 2, т. 2 ЗКПО визира „*договорите за заем за послужване или друго безвъзмездно предоставяне за ползване на материални или нематериални блага*“,л.22 гръб на решението/ т.е. хипотеза на безвъзмездно ползване,а не възмездна продажба на актив /член 16, ЗКПО/.При продажба на автомобил релевантната норма евентуално би била чл.16,ал.1 ЗКПО,но само ако сделката е сключена при условия,чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане.Тогава данъчната основа се определя **не според счетоводната остатъчна стойност, а според данъчната основа, която би се получила при обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени**,насочена към същия икономически резултат /член 16, ЗКПО/.В случая остатъчната счетоводна стойност **не е решаващ критерий** по чл.16 ЗКПО,решаващо е дали продажната цена е значително под доказаната **пазарна цена към релевантния момент**,ако цената е под остатъчната стойност, но съответства на пазарната стойност с оглед марка,модел,година, пробег, техническо състояние, дефекти, пазарна конюнктура — не следва извод за отклонение само на това основание;ако продажната цена е значително под пазарната и това влияе върху данъчната основа — възможна е корекция по чл. 16, ал. 1 ЗКПО,но не по чл. 16, ал. 2, т. 2 ЗКПО.В практиката си ВАС приема че за прилагане на чл. 16, ал. 1 ЗКПО е от съществено значение да се установи,че сделката е сключена в отклонение от **типичните пазарни условия**,като тези условия се доказват,чрез конкретни реализирани съпоставими сделки,а не се предполагат /Решение №798 от 2022г. на ВАС/.Доказателствената тежест е върху органите по приходите,като те следва първо да установят пазарната цена по методите по § 1, т. 10 ДР ДОПК и Наредба Н-9/2006г.,а след това да я сравнят с договорената цена/Решение №6871 от 2023 г. на ВАС/.С определението за насрочване от съдът е указано на страните,че по делото следва да бъде назначена експертиза,искания в тази насока от процесуалният представител на ответника не бяха предприети по делото.Поради което РА в тази част следва да се отмени изцяло поради недоказаност,че е налице отклонение от данъчно

облагане.

При тези съображения, състав счита, че следва да кредитира, приетото без оспорване заключение на съдебно - счетоводната експертиза, с които вещото лице преизчислява данъчните финансови резултати и посочва какъв е размерът на корпоративния данък за 2020г. и лихвите за забава до датата на издаване на РА, като вместо възприетите с РА стойности на продажба на процесната линия, се съобрази пазарната цена на линията по заключението на комплексната експертиза и по вариант I на СЧЕ. Изчислено от вещото лице, вариант I на СЧЕ, корпоративният данък за довносяне от дружеството е 620 лв., а лихвата за забава е на стойност 187,64 лв., като дружеството е декларирало корпоративен данък в размер на 311,02 лв. за 2020г. които е бил внесен.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК заявената от жалбоподателя претенция за присъждане на разноски по делото е основателна. Следователно ответникът следва да му заплати сумата от 25,56 евро за платена държавна такса, 200 евро. за съдебно-счетоводна експертиза, 1043,95 евро за комплексна експертиза и 920,32 евро за адвокатско възнаграждение по представен договор за правна защита и съдействие - 920,32 евро или общо 2137,90 евро прилагайки простото тройно правило относно размера на разноските и уважената част.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено за сумата от 102.26 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ по жалба на „ИННОВО ИНВЕСТМЪНТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД ЕИК[ЕИК] с адрес за кореспонденция [населено място]. [улица], ет. 2, ап.5 и електронен адрес [\[електронна поща\]](#), чрез управителят Н. Ф., Ревизионен акт /РА/ №Р-22221023005001-091-001/07.03.2024г., издаден от П. Г. Г.-орган, възложил ревизията, и Ц. Г. Р.-ръководител на ревизията потвърден с Решение №575/03.06.2024г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите с които са установени задължения по ЗКПО на дружеството за 2020г. в размер на 26147,56лв. и лихви 7913,37лв., като ОПРЕДЕЛЯ корпоративен данък за 2020г. в размер на 931,02 лв., за довносяне в размер на 602 лв. или 317 евро и лихви за забава в размер на 187,64 лв. или 95,94 евро.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ИННОВО ИНВЕСТМЪНТ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД ЕИК[ЕИК] с адрес за кореспонденция [населено място]. [улица], ет. 2, ап. 5 и електронен адрес [\[електронна поща\]](#), чрез управителят Н. Ф., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221023005001-091-001/07.03.2024г., издаден от П. Г. Г. - орган, възложил ревизията,

и Ц. Г. Р.-ръководител на ревизията потвърдена с Решение №575/03.06.2024г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите в останалата част,като неоснователна.

ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите,да заплати на „ИННОВО ИНВЕСТМЪНТ МЕНИДЖМЪНТ“ООД ЕИК[ЕИК] с адрес за кореспонденция [населено място]. [улица],ет.2,ап.5 и електронен адрес [\[електронна поща\]](#),чрез управителят Н. Ф.,сумата от 2137,90 евро,представляваща разноски по административно дело №6696/24г. на Административен съд София-град.

ОСЪЖДА „ИННОВО ИНВЕСТМЪНТ МЕНИДЖМЪНТ“ООД ЕИК[ЕИК] с адрес за кореспонденция [населено място]. [улица], ет. 2, ап. 5 и електронен адрес [\[електронна поща\]](#), чрез управителят Н. Ф.,сумата от 102.26 евро ,представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение по административно дело №6696/24г. на Административен съд София-град.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България,в четиринадесетдневен срок от връчването му на страните.

съдия: